

הדיה מערי
איך לשנות גברים?

עונה הדיה בתוקף: לא רק הממשלה, גם התושבים צריכים להתעורר. איך? הדיה אינה יודעת. נדמה כי האופטימיות הראשונה שלה התנדפה. לפני שלושה חודשים עוד האמינה באפשרות לחולל שינויים גדולים. נראה כי עתה היא מסתפקת בכיסוס חייה הפרטיים, לפי החנוך שקיבלה ובצורה הנראית לה.

מצב האשה בחברה הכפרית הערבית? רע מאד. גם מנהג המוהר פסול. איך לשנות את זה? דרוש חינוך. קודם כל צריכים הגברים לקבל השכלה. רק אז הם ישתנו ויוכלו לשנות את האחרים.

זהיר, הארוס, צעיר צנום הנחבא אל הכלים, שותק.

התונה בני תאריך. עם שובה, העמידה הדיה חמשה תנאים לנשואין: הקמת בית עצמאי, הכרה בזכותה לעבוד, הכרה בזכותה ללבוש בגדים אירופיים, הכרה בזכותה ללכת לקולנוע בעיר, הצלחתו של זהיר להשיג עבודה שונה מעבודת משפחתו — עבודה לאחזקלאת.

הבית עומד. הדיה וקבוצה גדולה של בני הכפר כבר חזו בסרט בטבריה. היא הגישה בקשה למשרד החינוך לקבל עבודה כמורה. היא לובשת בגדים אירופיים. אולם זהיר עדיין לא קיבל עבודה. הוא מקהה ל־ התקבל כנהג באגד.

אם כן, מתי תהיה החתונה? הדיה העגל-גלה מושכת בכתפיה, מחייכת חיוך עדין: "עוד לא נקבע".

נראה כי אין התאריך קרוב — וכי הדיה תוסיף ללכת בדרכה.

תזכיר

מלכודת לתמימים

תמרון גולדמן מתקרב לנצחונות. לפני שלושה חודשים הפיץ הנשיא הצינוני שמור עות'בהלה כאילו החליטה הממשלה האמריקאית לבטל את זכות התורמים למגבית היהודית המאוחדת לנכות את תרומותיהם ממש הכנסה. העונות הזה (1162) גילה אז כי שמועות אלה מוגזמות במידה כזו, וכי כל מטרות להצדיק הקמת גוף חדש שיתן לגולדמן השפעה גדולה יותר על חלוקת הכסף. השבוע אושרה סברה זו סופית, כאשר גילה חבר הנהלת הסוכנות, יעקוב צור, כי אמנם מתנהל משאומתן בין ה־ סוכנות ובין המגבית במטרה להקים גוף חדש, שרוב חבריו יהיו אמריקאים. שיהיה אחראי על הכספים המועברים לישראל. . . . **מכונות סטיוויבייקר** תיוצנה ביש-ראל. שבוע אחריו שהעונות הזה (1171) גילה לראשונה, כי מיכאל צור חתם על הסכם בראשיתיות עם החברה האמריקאית, אך העלים את פרטיו בגלל החרם הערבי, ה־ דיעה הממשלה על חתימתו על הסכם ליצור המכונות, שתעלה 11 אלף לירות. . . . **לשנתיים וחצי מאסר** נידון השבוע יעקוב זילבריוג, הידוע בכינויו "קובה". במשפט שנמשך למעלה משנתיים האשם קובה, מנהלו הנוכחי של מועדון הלילה החדש מונטיניור, בגניבה מחנות נעליים בה עבד (העונות הזה 1044). ובמסירת ציקים ללא כסוי.

במדיוה

(המשך מעמוד 11)

הודיעו מתיאור המעשה, שסופר בפי המבצעים. קשה במיוחד היתה קביעת גור-הדין. השופט ישב על ארכה בלשכתו, מבלי שיכנס או יצא אליו איש. קבע לבסוף השופט: "אין להרבות במלים על מעשה התרעבה שביצעו שני הנאשמים בנערה חסרת-ישע".

סיבות מקילות קשה היה למצוא. הנאשמים ביצעו את הפשע בהיותם בהכרה מלאה, ידעו בדיוק את מה שהם הולכים לבצע. רק מאוחר יותר הבינו את אשר עשו, ומה שמצפה להם על כן.

ד"ר ציוני, ידוע כנענה לתחנונים. גם הפעם התחשב בגילם הצעיר של הנאשמים ובהופעתם במשפט כה חמור ללא הגנה מקצועית. בכל זאת החליט העבודה לארבע שנות מאסר כל אחד. כי מלבד כל פרטי התרעבה, לא יכול היה להשתחרר מן הסיוט שעורר בו פרט אחד הקשור בנאנסת רוזה דווי: היא היתה אילמת.

דרכי אדם

המרודת ממראר

היה זה שבוע סוער בכפר מראר, הכפר הדרוזי-מוסלמי-נוצרי השוכן באחד המקומות היפים ביותר בארץ — בראש גבעה המשקיפה ממרומים על הכינרת: אחד מבני הכפר הרג את יריבו בשעת העבודה בשדה עבניות, על רקע גאולת-דם; צעיר מכפר חורפיש, שלא היה לו הכסף לשלם מוהר עבור כלתו, "חטף" אותה בהסכמתה והפך קיד אותה בידי קרוביו שהם תושבי הכפר מראר.

אך תשומת-הלב העיקרית של הכפר נש-ארה מרותקת לבית-בטון קטן ומרובע, חסר חן, שצץ ליד ארמון המוכתר הדרוזי. כי קובית-בטון זו מסמלת מהפכה בכפר הערבי. הוא נבנה מפני שהדיה (המדמואל ממוארי) הצעירה שבאה מהלבנון לשאת את בן-הדוד אותו לא ראתה מאוילדותה, סיבה לגור עמו בבית הוריו (העונות הזה 1169). היא תבעה שייבנה בית מיוחד, בו תוכל לחיות בחופש עם בעלה לעתיד.

מרווח כתב "העונות הזה" שיביקר אצל הדיה השבוע, שרשעה חדשים אחרי כואה ארצה:

הדיה מקבלת את פני בחלוק-צמר אדום, המגיע כמעט עד לרצפה, ככל צעירה תל אביבית שהופתעה על-ידי ביקור פתע. לבוש מערבי זה כשלעצמו כבר מבדיל בינה ובין נשות הכפר. הוא מוכיח כי הדיה רחוקה מכל רצון להתבולל בהחי בו מצאה את עצמה עם שובה למראר, ממנה נמלטה עם מרבית משפחתה לפני 12 שנה, בהיותה בת שמונה.

בחיוך מלבב, המיפה מאד את פניה, היא מזמינה אותו להיכנס לבית. זהו בית אחיה, איש משמר-הגבול, שפשטותו עומדת בניגוד משתע לארמון דודה, השיך נימר, אבי ארוסה.

הדיה מתישבת באמצע החדר. אחיה, גיטתה (בלבוש ערבי מסורתי) וארוסה יושבים לאורך הקירות. זהו ראיין רשמי והדיה עצמה מסרבת לדבר אנגלית או צרפתית, שתי השפות השגורות בפה מימי נעוריה בעירת-הקיס הלבונית רומאנה. "אדבר בשפתנו ערבית!" קבעה. הכוונה אינה לאומנית — הדיה הפקחית פשוט רוצה שאחיה וארוסה יוכלו לעקוב אחרי המדובר.

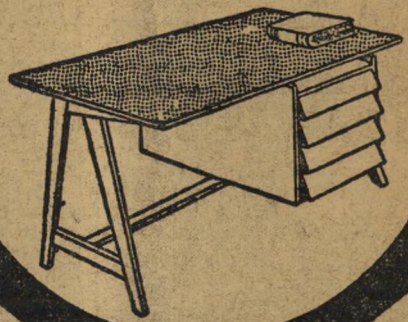
תשובותיה מחושבות, דיפלומטיות וחדות-רות בסחון עצמי. לעתים היא מתחמלת ומתחכמת. אולם לרוב היא עונה בשלחה. הגברים מקשיבים לה בכבוד — גם זו מהי פכה בפני עצמה.

דרוש חינוך לגברים. הדיה אינה זוכרת איך היתה מראר לפני המלחמה — אולם היא זוכרת את כפרי הלבנון ש־ראתה. הם הרבה יותר מפותחים. בכל אחד מהם יש מים וחשמל. חוסר חשמל במראר — הצופה אל הכפרים הסוריים מעבר ל־כנרת, שהחלו בימים האחרונים מבהיקים כולם בנורה חשמלי חדש — הוא סימן של פיגור.

איך להתגבר על פיגור זה? בניגוד לערביי ישראל, התולים את כל צרותיהם בממשלה,

* עונש מקסימלי על אונס: 14 שנות מאסר.

**שולחן כתיבה
לנער ולמבוגר**

ארבע מגירות.
להשיג עם צפוי דיקס.
פלסטיק או פורטיק.

צורה נאה
חדשה. פרקטי. חזק.
מקום עבור הילקום

פרימה

ביחוד לרהיטים מתקפלים ורהיטי ילדים

קל לנקות, נוח, נאה, זול, שורק בשעת רתיחה

אצטבות למחסנים

Supaslot

זויתו מתכת מנוקב

מירומית

מפעלי מתכת אשקלון בע"מ רח' הירקון 106 תל-אביב
ט.ל. 28517, 21964 ת"א

תשובות

"חידון המאורעות" בעמוד 2

- 1 - א. 2 - ב. ג. 3 - א. 4 - ד. 5 - ג. 6 - ד. 7 - ב. 8 - ב.
- 9 - ג. 10 - ד. 11 - ד. 12 - א. 13 - ב. 14 - ד. 15 - ב. 16 - א.
- 17 - א. 18 - א. 19 - ב. 20 - ב. 21 - ג. 22 - ב. 23 - ד. 24 - א.
- 25 - ב. 26 - ב.